

T., 14 grudnia 2022 r.

Sygn. akt II K 1344/22

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciański

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. Chmielewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14.12.2022 r.

sprawy

M. M.

syna H. i K. z d. L.

urodz. (...) w G.-D.

skazanego prawomocnymi orzeczeniami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 29.12.2021 r. w sprawie **II K 1628/21** za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione od 20.05. do 16.06.2019 r. na karę **10 miesięcy pozbawienia wolności**,
2. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 06.07.2022 r. w sprawie **III K 6/22**, którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 518/20, II K 670/20, II K 232/21, II K 483/20 i IV K 603/21 i orzeczono łączną karę **3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności** (pkt 1 wyroku), a w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności orzeczonych w sprawach VIII K 686/16 i III K 553/20 orzeczono łączną karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt 2 wyroku)

o r z e k a :

- I. na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do 24.06.2020 roku w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach II K 1628/21 i III K 6/22 orzeka karę łączną **3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**,
- II. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okresy od 21.05.2020 r. do 03.08.2020 r., od 18.05.2015 r. do 19.05.2015 r.,
- III. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w jednostkowych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu,
- IV. stwierdza, że traci moc pkt 1 wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 6 lipca 2022 roku w sprawie III K 6/22,
- V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

VI. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz (...)	Sygnatura akt	II K 1344/22	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy w Toruniu	29.12.2021 r.	II K 1628/21
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Katowicach	06.07.2022 r.	III K 6/22
1.2. Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	M. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 29.12.2021 r. w sprawie II K 1628/21 za czyny z art. 286 § 1 kk	karta karna	12-13

	w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione od 20.05. do 16.06.2019 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.		
odpis wyroku	20-21		
dane z NOE-SAD	7		
1.2.1.2.	M. M. został skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 06.07.2022 r. w sprawie III K 6/22 , którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 518/20, II K 670/20, II K 232/21, II K 483/20 i IV K 603/21 i orzeczono łączną karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku), a w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności orzeczonych w sprawach VIII K 686/16 i III K 553/20 orzeczono łączną karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt 2 wyroku).	karta karna	12-13
odpis wyroku	15-18		
dane z NOE-SAD	6		
1.2.1.3.	M. M. odbywa karę w Zakładzie Karnym w I.. Prezentuje dobre zachowanie, pięć	opinia o skazanym	30-31

	<p>razy był nagradzany regulaminowo, jeden raz zastosowano karę dyscyplinarną. Skazany nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, nie przejawia zachowań agresywnych. Jest krytyczny wobec popełnionych przestępstw.</p>		
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

2. Ocena Dowodów		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		<p>Podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w toku postępowania w przedmiocie wyroku łącznego stanowiły prawomocne wyroki skazujące wydane wobec skazanego, a także informacje z systemu NOE-SAD dotyczące odbycia przez niego poszczególnych kar, a także jego karta karna. Są to dokumenty urzędowe, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budzi wątpliwości Sądu. Sąd oparł się również na opinii z zakładu karnego o zachowaniu skazanego w warunkach izolacji.</p>

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy</p>	<p>Kary lub środki karne podlegające łączeniu</p>
<p>3.1.1.</p>	<p>Sąd Rejonowy w Toruniu, 29.12.201 r., II K 1628/21</p>	<p>10 miesięcy pozbawienia wolności</p>
<p>3.1.2.</p>	<p>Sąd Rejonowy w Katowicach, 06.07.2022 r., III K 6/22</p>	<p>3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p>
<p>Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej</p>		
<p>W pierwszej kolejności wskazać należy, że przepisy dotyczące kary łącznej uległy zmianie na mocy art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych (...), Dz. U. z 2020 r., poz. 1086. Powyższa nowelizacja przywróciła obowiązujący przed 1 lipca 2015 roku przesłankę relacji czasowej pomiędzy datą wydania poszczególnych wyroków, a chwilą popełnienia przestępstw jako warunek zaistnienia zbiegu przestępstw pozwalający na orzeczenie kary łącznej. Z kolei pomiędzy 1 lipca 2015 roku, a 19</p>		

czerwca 2020 roku obowiązywały przepisy dotyczące kary łącznej, które obligowały Sąd do jej orzeczenia, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zrezygnowano więc z warunku relacji czasowej o którym wspomniano powyżej, co jednocześnie pozwalało na orzekanie kary łącznej w relatywnie większej ilości przypadków niż na podstawie wcześniej obowiązujących przepisów. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd, z uwagi na treść art. 4 § 1 kk oraz opisane powyżej zmiany w uregulowaniach dotyczących kary łącznej był zobowiązany orzec na podstawie przepisów względniejszych dla skazanego.

W związku z powyższym, Sąd mógł dokonać analizy w kontekście możliwości orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do orzeczeń wydanych w sprawach II K 1628/21 i III K 6/22. Zgodnie bowiem z art. 85 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r. podstawą orzeczenia kary łącznej są kary lub kary łączne podlegające wykonaniu.

4. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk obowiązującego od 1 lipca 2015 r. do 24 czerwca 2020 r. Sąd wymierza karę łączną od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny,

2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Sąd wymierzając karę łączną, kieruje się dyrektywami prewencji generalnej i indywidualnej określonymi w art. 85a kk. Nie można jednak tracić z pola widzenia innych dyrektyw wymiaru kary, które będąc pomocnicze i uzupełniające względem wzmiankowanych, w określonych sytuacjach również znajdują zastosowanie w przypadku orzekania kary łącznej, tj. dyrektyw wynikających z art. 54 kk oraz w pewnym zakresie dyrektyw orzeczniczych dotyczących związków podmiotowo-przedmiotowych między zbiegającymi się przestępstwami. Wniosek taki wypływa z treści art. 85a kk, w którym stwierdzono, że sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze co pozwala twierdzić o konieczności uwzględnienia innych jeszcze dyrektyw. Kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśli nieopłacalność przestępczej działalności (zob. M. Szewczyk, Glosa do uchw. SN z 20.1.2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102; zob. także wyr. SA w Warszawie z 12.7.2000 r., II AKA 171/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 5; wyr. SA w Łodzi z 20.9.2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70). Z drugiej strony, orzeczona kara łączna powinna być niezbędną dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania, co w przypadkach wielości przestępstw oznaczać może ograniczenie zasady kumulacji i

odwołanie się do zasady absorpcji (częściowej).

W przedmiotowej sprawie Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę od 3 lat i 6 miesięcy do 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przy orzekaniu kary łącznej dopuszczalne jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji. Zastosowanie każdej z tych zasad jest jednak rozwiązaniem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo.

Mając na uwadze granice w jakich mogła być orzeczona kara łączna a także kierując się powyższymi argumentami sąd wymierzył karę **3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności**, stosując zasadę asperacji.

W ocenie Sądu nie można przyjąć jako argumentów przemawiających za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji danych wynikających tylko z opinii o skazanym z zakładu karnego. Z treści opinii o skazanym wynika, iż aczkolwiek proces resocjalizacji w zakładzie karnym przebiega poprawnie to wskazać należy, że takie zachowanie skazanego powinno być normą w procesie resocjalizacji a nie szczególną okolicznością uzasadniającą zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej. Sąd przy orzekaniu kary łącznej uwzględnił te okoliczności a zatem miał na względzie również poprawną opinię o skazanym wskazującą na prawidłowy wpływ resocjalizacyjny dotychczasowego osadzenia w kategoriach obiektywnych i w kontekście całokształtu okoliczności mających wpływ na wymiar kary łącznej. W realiach niniejszej sprawy wskazać należy, że pomiędzy

poszczególnymi czynami istnieje łączność przedmiotowa i czasowa. Okoliczności te, zdaniem Sądu, nie stanowią jednak wystarczającej podstawy do zastosowania zasady całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów jakich się dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar. Zaznaczyć należy, że ideą wydania wyroku łącznego jest uporządkowanie sytuacji prawnej skazanego a nie działanie jedynie na korzyść skazanego w każdym aspekcie orzekania o wyroku łącznym. Trafnie tę sytuację ujął w jednym ze swoich orzeczeń Sąd Apelacyjny w Krakowie, wskazując, że nie ma żadnych podstaw by przyjmować, iż istotą kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym jest tworzenie sytuacji korzystnej dla skazanego (vide wyrok SA w Krakowie z dnia 31 maja 2007 roku, II AKa 96/07, KZS 2007/7-8/56). W praktyce dzieje się tak najczęściej ale nie oznacza to by takie korzystne rozwiązanie musiało być stosowane i to w maksymalnym zakresie. Mając na uwadze powyższe okoliczności a także wielość przestępstw popełnionych przez skazanego Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji a ukształtowanie kary winno opierać się o zasadę asperacji. W ocenie Sądu zastosowanie w przedmiotowej sprawie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji byłoby zbyt daleko idącą promocją jego dotychczasowego stylu życia. Nie jest to sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw a popełnienie więcej

<p>niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar niż za nią przemawiać.</p> <p>Na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 21.05.2020 r. do 03.08.2020 r. i od 18.05.2015 r. do 19.05.2015 r.</p>	
5. Wymiar Środka karnego	
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego	
6. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM	
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III-IV	Na podstawie art. 575 § 1 kpk stwierdzono, że traci moc punkt 1 wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 6 lipca 2022 r. w sprawie III K 6/22. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w jednostkowych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

V-VI

Ze względu na fakt odbywania kary pozbawienia wolności Sąd w myśl art 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 240 zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, na podstawie § 11 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, mając na uwadze treść orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r. w sprawie SK 66/19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 769) i liczne orzeczenia Sądu Najwyższego (m.in. postanowienia w sprawach I CSK 598/20, II UK 244/19, IV CSK 375/20), na mocy którego § 4 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, utracił moc jako niezgodny z Konstytucją RP.

8. PODPIS

Sędzia Marcin Czarciński